

υπέκειτο, ως απορρέουσα από παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του Δημοσίου, κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί στο πλαίσιο της απονομής συντάξεων και άρχισε από το τέλος του οικονομικού έτους εντός του οποίου γεννήθηκε η αξίωση κατ' άρθρο 141 του ν. 4270/2014 (βλ. Ειδ. Δικ. αρ. 88 Σ 7,5/2006, ΕΛ Σ ΟΛ 1521, 1031, 296/2017, 2682/2013 ΙΙ τμ. 2171, 1582/2017).

γ) Δικαιούμαι να ~~χάβωω~~ αποζημίωση κατ' άρθρο 105 Ειδ. Ν.Α.Κ, τα ποσά συντάξεων που παρακρατήθηκαν από τη σύνταξή μου, κατ' εφαρμογή των ανίσχυρων (αντισυνταγματικών) διατάξεων των άρθρων πρώτου παράγραφος Β υποπαράγραφος Β3 του ν. 4093/2012 και 13 του ν. 4387/2016 κατ' από 01.05.2016 έως 31.12.2018 χρονικό διάστημα.

δ) Για το χρονικό διάστημα από 01.05.2016 έως και 30.09.2017, από τις ακαθάριστες μηνιαίες συντάξιμες αποδοχές μου παρακρατήθηκε, σύμφωνα με την ανίσχυρη υποπαράγραφο Β3 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, το ποσό των 819,97 ευρώ, ήτοι, συνολικώς, για το ανωτέρω χρονικό διάστημα, το ποσό των 13.939,49 ευρώ (ήτοι 819,97 ευρώ x 17 μήνες).

ε) Για το χρονικό διάστημα από 01.10.2017 έως 31.12.2018, από το μηνιαίο ακαθάριστο ποσό συντάξεών μου (στο οποίο δεν συμπεριλαμβάνονται τυχόν αναδρομικά, ούτε υπολογίζεται το ποσό των 819,97 ευρώ, που αντιστοιχεί στην κριθείσα ως μη νόμιμη παρακράτηση του ν. 4093/2012) συνολικού ύψους, κατ' τις προΐσχύουσες του ν. 4387/2016 διατάξεις, 5.256,03 ευρώ (ήτοι ποσό βασικής σύνταξης ύψους 6.322,91 ευρώ, συν ΕΟΒ συζύγου 35 ευρώ, συν το επίδομα εξομάλυνσης ύψους 207,00 ευρώ, μείον την παρακράτηση του ν. 4024/2011 ύψους 883,14 ευρώ, μείον την παρακράτηση του ν. 4051/2012 ύψους 425,74